

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"ז ע"א

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קוּטְרָא דְקוּסְטִי דְמִיָּא וּלְוֵאִי לָא שְׂכִיחַ. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסִיר לָךְ. שְׁמַשָּׁא דְעִלְמָא הוּא, וְאָסִיר לְאַנְהָגָא קִלְנָא בְּשְׁמַשָּׁא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל שְׂכָן דְּאִינוּן עוֹבְדֵי קִשּׁוּט, בְּנִימוּסֵי דְקִסְטִירָא עֲלָאָה שְׂכִיחִי.

תרגום לעברית

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי חֵיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה. הִגִּיעוּ לְחֶרֶץ מַיִם אֶחָד. הִחְלִיק רַבִּי יוֹסִי בְּבִגְדָיו לְתוֹךְ הַמַּיִם, אָמַר, הֲלוֹאִי שְׁחָרִיצִי הַמַּיִם לֹא הָיוּ נִמְצָאִים. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָסוּר לָךְ! שְׁמַשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הוּא, וְאָסוּר לְנַהֵג קִלּוֹן בְּשְׁמַשׁוֹ שֶׁל הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שְׂכָן כְּשֶׁהֵם מַעֲשִׂים שֶׁל אֱמֶת שְׁנִמְצָאִים בְּהִנָּהוּת הַהִשְׁגָּחָה הָעֲלִיוֹנָה.

טקסט הזוהר

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָיָה טוֹב מְאֹד. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, סָתֵם, אֶפִּילוֹ נִחָשִׁים וְעֶקְרָבִים וִיתוּשִׁים, וְאֶפִּילוֹ אִינוּן דְּאִתְחַזּוֹן מִחֲבַלֵּי עֲלָמָא, בְּכֻלָּהוּ כְּתִיב וְהָיָה טוֹב מְאֹד כְּלָהוּ שְׁמַשִּׁי עֲלָמָא, מִדְּבָרֵי עֲלָמָא, וּבְנֵי נָשָׂא לָא יִדְעִי.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשיתא) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָיָה טוֹב מְאֹד. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה - סֵתָם, אָפְלוּ נַחֲשִׁים וְעֶקְרָבִים וַיִּתּוּשִׁים, וַאֲפָלוּ אוֹתָם שְׁנָרָאִים מִחֲבַלֵּי הָעוֹלָם, בְּכָל־סָתָם כְּתוּב וְהָיָה טוֹב מְאֹד, כָּל־שְׁמַיִי הָעוֹלָם, מִנְּהִיגֵי הָעוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם אֵין יוֹדְעִים.

טקסט הזהור

עַד דִּהְווּ אֲזָלִי, חָמוּ חַד חוּיָא מִדְּבַר קַמִּיָּהּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי דָּא אֲזִיל לְאַרְחָשָׁא לֵן נִיסָא, רַהֲטָה הָהוּא חוּיָא קַמִּיָּהּ, וְקִטְר בְּחַד אַפְעָה בְּקִיטְרָא דְאִוְרָחָא סְטוֹן (ס' א נצו) חַד בְּחַד וּמִיתָו. כַּד מְטוֹן, חָמוּ לוֹן לְתַרְוּיָהּ שְׂכִיבִין בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דִּרְחִישׁ לֵן נִיסָא. דִּהָא כָּל מָאן דְּאַסְתָּכֵּל בְּהָאִי, כַּד אִיהוּ בְּקִיּוּמִיָּהּ, אוּ אִיהוּ יִסְתָּכֵּל בְּבֵר נֶשׁ, לֹא יִשְׁתַּזִּיב וְדַאי, כָּל שְׂכָן אִי יִקְרַב בְּהִדִּיָּה. קָרָא עָלֶיהָ, (תהלים צא) לֹא תִאֻנָּה אֵלֶיהָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהָ. וּבְכָל־א עֲבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיחוֹתָא דִּילֵיהָ, וְלִית לֵן לְאַנְהָגָא קִלְנָא בְּכָל מָה דְּאִיהוּ עֲבִיד. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קמה) טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְכְתִיב, יוֹדוּהָ יְיָ כָּל מַעֲשָׂיהָ. (נדפס ויחי רכ' א)

תרגום לעברית

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רָאוּ נַחֲשׁ אֶחָד הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי זֶה הוֹלֵךְ לְהִרְחִישׁ לָנוּ נֶס. רִץ אוֹתוֹ נַחֲשׁ לִפְנֵיהֶם וְנִקְשֶׁר בְּאַפְעָה אֶחָד בְּקִשְׁר הִדְרָה, הִסִּיטוּ (נלחמו) זֶה אֶת זֶה וּמָתוּ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ, רָאוּ אֶת שְׁנֵיהֶם שׁוֹכְבִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שֶׁהִרְחִישׁ לָנוּ נֶס, שֶׁהָרִי כָּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּזֶה כְּשֶׁהוּא בְּקִיּוּמוֹ, אוּ שֶׁהוּא מִסְתַּכֵּל בְּאָדָם, לֹא יִנָּצֵל בְּוַדַּאי. כָּל שְׂכָן אִם יִקְרַב אֵלָיו. קָרָא עָלָיו, (תהלים צא) לֹא תִאֻנָּה אֵלֶיהָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהָ. וּבְכָל עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת שְׁלִיחוֹתָו, וְאֵין לָנוּ לְנִהַג בְּזִיוֹן בְּכָל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְעַל זֶה כְּתוּב, (שם קמה) טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְכְתוּב, יוֹדוּהָ ה' כָּל מַעֲשָׂיהָ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (שיר השירים ב) אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים. כָּמָה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לִיָּהּ, וְהִיא מְשַׁבַּח לִיָּהּ תְּדִיר. וְכָמָה שְׂבָחִין וּמְזַמְרִין אֶתְקַנַּת לִיָּהּ לְמַלְכָּא תְּדִיר. וְכָאֵה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּאַחֲדִין בְּעַדְבָּא דְּחוֹלְקָא קִדִּישָׁא, כָּמָה דְּכַתִּיב, (דברים לב) כִּי חָלַק יי' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ.

תרגום לעברית

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (שיר ב) אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים. כָּמָה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ, וְהִיא מְשַׁבַּח אוֹתוֹ תָּמִיד. וְכָמָה שְׂבָחִים וּזְמִירוֹת מְתַקִּינָה לְמַלְכָּה תְּמִיד. אֲשֶׁרִי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂאֲחוּזִים בְּגוֹרֵל הַחֶלֶק הַקָּדוֹשׁ, כְּכָתוּב (דברים לב) כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ.

טקסט הזוהר

אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֶקְרִי חֲבַצְלֶת, דְּקִיָּמָא בְּשִׁפְרֵיהּ דְּנוּי בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן לְאַתְנַשְׁטָעָא. הַשָּׁרוֹן, דְּהִיא (נִטְרַת נ' א שרה) וּמְשַׁבַּח לִיָּהּ לְמַלְכָּא עֲלָאָה. דְּבָר אַחֵר אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן, דְּבַעֲיָא לְאַשְׁתַּקָּא מִשְׁקִי דְּנִחְלָא עֲמִיקָא, מִבּוּעָא דְּנִחְלִין. כָּמָה דָּאֵת אָמַר (ישעיה לג) הִזֵּה הַשָּׁרוֹן (כַּעֲרֵבָה). (לאגם מים) שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים, דְּקִיָּמָא (בראשית רכ"א ע"א) בְּעֵמִיקָתָא דְּכָלָא.

תרגום לעברית

אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָאת חֲבַצְלֶת, שְׁעוֹמֶדֶת בִּפְנֵי שֶׁל נוֹי בְּגִן עֵדֶן לְהַנְטֵעַ. הַשָּׁרוֹן, שֶׁהִיא (שומרת נ' א שרה) וּמְשַׁבַּח אֶת הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. דְּבָר אַחֵר אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן - שְׁצָרִיכָה לְהִיּוֹת מְשֻׁקָּה מִהַשְׁקָאֵת הַנִּחַל הָעֵמֶק, מִעֵין הַנְּחָלִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הִזֵּה הַשָּׁרוֹן (כַּעֲרֵבָה). [לאגם מים] שׁוֹשְׁנַת הָעֵמָקִים, שְׁעוֹמֶד בְּעֵמֶק שֶׁל הַכֹּל.

שׁוֹשְׁנַת הָעֵמֶקִים. מֵאֵן אֵינּוֹן עֵמֶקִים. כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים קל) מִמַּעַמְמֵקִים קָרְאֲתִיהָ.
 יי'. חֲבַצְלֵת הַשָּׁרוֹן, מֵהָהוּא אֶתֶר דְּשִׁקְיוֹ דְּנַחֲלִין עֲמִיקִין נִפְקִין, וְלֹא פִסְקִין לְעֵלְמִין.
 שׁוֹשְׁנַת הָעֵמֶקִים, שׁוֹשְׁנַת דֶּה־הוּא אֶתֶר דְּאֶקְרִי עֲמִיקָא דְכֻלָּא, סְתִים מְכַל סְטֵרִין.

תרגום לעברית

שׁוֹשְׁנַת הָעֵמֶקִים, מִי הֵם הָעֵמֶקִים? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קל) מִמַּעַמְמֵקִים קָרְאֲתִיהָ ה'.
 חֲבַצְלֵת הַשָּׁרוֹן, מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהַשָּׁקֵאֵת הַנִּחָלִים הָעֵמֶקִים יוֹצְאִים וְלֹא פוֹסְקִים
 לְעוֹלָמִים. שׁוֹשְׁנַת הָעֵמֶקִים, הַשׁוֹשְׁנָה שֶׁל אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא עֵמֶק הַכֹּל, נִסְתָּר מְכַל
 הַצְדָּדִים.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, בְּקִדְמִיתָא חֲבַצְלֵת יְרוּקָא, בְּטֶרְפִּין יְרוּקִין לְכַתֵּר שׁוֹשְׁנָה, בְּתֵרִין גְּוונִין סוּמָק
 וְחִוּוֹר. שׁוֹשְׁנַת: בְּשִׁית טֶרְפִּין. שׁוֹשְׁנַת: דְּשִׁנְיָאֵת גְּוונָהָא, וְאַשְׁתְּנִיָּאֵת מְגוֹנָא לְגוֹנָא.
 שׁוֹשְׁנַת, בְּקִדְמִיתָא חֲבַצְלֵת, בְּזִמְנָא דְּבַעֲיָא לְאַזְדוּגָא בֵּיהּ בְּמִלְכָּא, אֶקְרִי חֲבַצְלֵת. בְּתֵר
 דְּאַתְדַּבְּקַת בֵּיהּ בְּמִלְכָּא, בְּאֵינּוֹן נְשִׁיקִין, אֶקְרִי שׁוֹשְׁנָה. בְּגִין דְּכִתִּיב (שיר השירים ה)
 שְׁפֹתֹתָיו שׁוֹשְׁנִים. שׁוֹשְׁנַת הָעֵמֶקִים. דֶּה־יָא שְׁנִיִּית וּמִשְׁנִיָּאֵת גְּוונָהָא, זְמַנִּין לְטָב, וְזְמַנִּין
 לְכִישׁ. זְמַנִּין לְדִינָא, וְזְמַנִּין לְרַחֲמִי. (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי
 תֹאמָה הוּא לְעֵינַיִם וְגו'. תָּא חַזִּי, דֶּה־א בְּנִי נָשָׂא לָא יִדְעִין, וְלֹא מְסַתְּכָלִין, וְלֹא מְשַׁגְּחִין,
 בְּשַׁעֲתָא דְּבָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, וְאוֹקִיר לִיהּ בְּיָקִירוֹ עֲלָאָה, בְּעָא מַנִּיה
 לְאַתְדַּבְּקָא בֵּיהּ, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח יַחֲידָאִי, וּבְלָכָא יַחֲידָאִי, וּבְאַתֵּר דְּדְבִיקוּתָא יַחֲידָאָה, דְּלֹא
 יִשְׁתַּנִּי וְלֹא יִתְהַפֵּךְ לְעֵלְמִין, בְּהָהוּא קְשׁוּרָא דְּמַהֲיֻמְנוּתָא יַחֲידָאָה, דְּכֻלָּא בֵּיהּ אֶתְקַשֵּׁר.
 הָדָא הוּא דְּכִתִּיב וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָגֶן.

בא ראה, בראשונה חבצלת ירקה עם עלים ירקים, אחר כך שושנה בשני גונים - אדם ולכן. שושנת - בששה עלים. שושנת - ששנתה את גוניה, ומשתנה מגון לגון. שושנת, בראשונה חבצלת. בזמן שרוצה להזדוג עם המלך, נקראת חבצלת. אחר שנדבקה עם המלך עם אותן נשיקות, נקראת שושנה, משום שכתוב (שיר ה) שפתותיו שושנים. שושנת העמקים. שהיא משתנה ומשנה את גוניה, לפעמים לטוב, ולפעמים לרע. לפעמים לדין, ולפעמים לרחמים. ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאנה הוא לעינים וגו' (בראשית ב). בא ראה, שהרי בני אדם לא יודעים ולא מסתכלים ולא משגיחים, בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את האדם וכבד אותו בכבוד עליון, רצה ממנו להדבק בו, כדי שימצא יחידי, ובלב יחידי, ובמקום של דבקות יחידה, שלא ישתנה ולא יתהפך לעולמים באותו קשר האמונה היחידה, שהכל נקשר בו. זהו שכתוב ועץ החיים בתוך הגן.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ז ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ולבתר סאטו מאורחא דמהימנותא, ושבקו אילנא יחידא עלאה מכל אילנין, ואתו לאתדבקה באתר דמשתני ומתהפך מגוונא לגוונא, ומטב לביש, ומביש לטב, ונחתו מעילא לתתא, ואתדבכו לתתא בשנויין סגיאין, ושבקו עלאה דכלא, דהוא חד, ולא אשתני לעלמין. הדא הוא דכתיב, (קהלת ז) אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים. והמה בקשו חשבונות רבים ודאי, כדין אתהפך לפייהו ביהוא סטרא ממש, זמנין לטב, זמנין לביש, זמנין לרחמי, זמנין לדינא.

ואחר כך סטו מדרך האמונה, ועזבו את העץ היחיד העליון מכל העצים, ובאו להדבק במקום שמשתנה ומתהפך מגון לגון, ומטוב לרע, ומרע לטוב, וירדו ממעלה למטה, ונדבקו למטה בשנויים רבים, ועזבו את העליון של הכל, שהוא אחד, ולא משתנה לעולמים. זהו שכתוב (קהלת ז) אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים. והמה בקשו חשבנות רבים ודאי, אז התהפך לפם לאותו צד ממש, לפעמים לטוב, לפעמים לרע, לפעמים לרחמים, לפעמים לדין. כמו אותו הדבר שנדבקו בו ודאי. והמה בקשו חשבנות רבים, ונדבקו בהם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.